

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 002335 17 Кж 2
Бања Лука, 03.03.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног И.Р., због кривичних дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске и др., одлучујући о жалби осуђеног изјављеној против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002335 17 Кв 2 од 20.02.2017. године, у сједници вијећа одржаној 03.03.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног И.Р. изјављена против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002335 17 Кв 2 од 20.02.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002335 17 Кв 2 од 20.02.2017. године, одбијен је захтјев осуђеног И.Р. за неправу понављање кривичног поступка окончаног правоснажним пресудама Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002335 12 К од 30.10.2013. године и Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 000009 08 К од 27.06.2008. године.

Против тога рјешења осуђени је благовремено изјавио жалбе не наводећи основе побијања, али из садржаја жалбе произилази да он сматра да је његов захтјев суд требао уважити, јер би тиме стекао погодности будући да се налази на издржавању казне.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Првостепени суд је правилно поступио када је одбио захтјев за неправу понављање кривичног поступка окончаног пресудама наведеним у изреци овог рјешења, о чему је по оцјени овог суда дао ваљане разлоге, које и овај суд прихвата.

Наиме, одредба члана 341. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту ЗКП РС) прописује да се правоснажна пресуда може преиначити и без понављања кривичног поступка ако је у двјема

пресудама или у више пресуда против истог осуђеног, правоснажно изречено више казни, а нису примјене одредбе о одмјеравању јединствене казне за дјела у стицају.

Одредба члана 43. став 1. Кривичног закона Републике Српске, прописује да ако се осуђеном суди за кривично дјело учињено прије него што је започео издржавање казне по ранијој осуди, или за кривично дјело учињено за вријеме издржавања казне, суд ће изрећи јединствену казну за сва кривична дјела примјеном одредаба члана 42. закона узимајући изречену казну као већ утврђену.

Осуђени је кривична дјела за која је осуђен правоснажном пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 002335 12 К од 30.10.2013. године извршио 15.11. и 06.12.2011. године, а казну по правоснажној пресуди Окружног суда у Бањој Луци је издржао 06.09.2011. године, из чега произилази да је кривична дјела за која је осуђен правоснажном пресудом Окружног суда у Добоју извршио након што је издржао казну по правоснажној пресуди Окружног суда у Бањој Луци, због чега нису испуњени услови за неправо понављање кривичног поступка, па је ваљало жалбу осуђеног одбити као неосновану на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић